

Sprzeczność prawa z wielkim resetem –

- prawo jako instytucja (względnie stały zespół działań kierowanych normami) ofiarą, ale i przeszkodą dla wielkiego resetu

Najistotniejsze aspekty sprzeczność prawa z wielkim resetem:

- a) prawo to praktyka upodmiotowienia przynajmniej na poziomie elementarnym (konieczne jest świadome podjęcie decyzji co do przestrzegania lub nieprzestrzegania norm prawnych)
- b) regułą instytucjonalną prawa jest zgodność deklaracji władzy z jej działaniami – praktyka nazywana prawem musi spełniać, co najmniej, warunek wskazany wyżej
- c) rozumność praktyczna (fronesis) , rządząca działaniem, jako podstawa prawa zagrożona jest przez ideologię rzekomej konieczności (sanitarnej, klimatycznej itd.)

Rozumność praktyczna (fronesis)

1. Cechy fronesis

- a. Nie oparta na regułach uniwersalnych
- b. Ma na względzie dobro danego bytu (człowieka, społeczeństwa) pojęte całościowo
- c. Dokonuje oceny zarówno celów, jak i środków

2. Prawo przeżywało największy rozkwit, gdy pojmowane jako oparte na takim typie racjonalności – klasyczne rzymskie, rewolucja glosatorów, najlepszy czas common law

3. Racjonalność praktyczna jest możliwa gdy odrzuca się uzasadnienie odwołujące się do konieczności pojętej na wzór konieczności charakterystycznej dla nauk przyrodniczych, początkiem prawa było oddzielenie sfery spraw ludzkich od sfery konieczności – nomos od physis

4. Wielki reset jako powrót rzekomej konieczności

Dylematy legislatora i sędziego

1. Dylemat – co ma robić legislator lub sędzia, gdy podaje się mu wiedzą rzekomo pewną, popartą rzekomym autorytetem epistemicznym w dziedzinie nauk przyrodniczych, której nie jest w stanie poddać wewnętrznej krytyce (według kryteriów danej dyscypliny), lub z twierdzeniami sprzecznymi.
2. W takiej zasada proporcjonalności sama w sobie nie pomoże, próbuje ona brać pod uwagę prawdopodobieństwo wiedzy o faktach, ale nie radzi sobie z sytuacjami gdy podana wiedza rzekomo pewna lub sprzeczne wersje
3. Sądy, nawet gdy w czasie tzw. pandemii broniły praw podstawowych, nie odwoływały się jednak do zasady proporcjonalności, uzasadnionej racjonalnością praktyczną, a jedynie do sprawiedliwości stricte proceduralnej, co nie zawsze wystarczało

„Procedura” zastosowania rozumności praktycznej

I. etap epistemiczny wstępny - stwierdzenie istnienia problemu wiedza podana nie jest w oczywisty sposób uzasadniona

II. etap aksjologiczny wstępny - wskazania naukowe mają uzasadniać daleko posunięte ograniczenia wartości lub praw (nie tylko o charakterze wolnościowym – lecz np. do bezpieczeństwa czy ochrony zdrowia)

III. etap epistemiczny właściwy: postawa ostrożności – nie tyle kontrola wiedzy, co ocena procesu jej powstania

IV. etap aksjologiczny właściwy – ustalenie, czy rozwiązanie zgodne będzie z holistycznie pojętym dobrem człowieka lub społeczeństwa

Decyzja roztropna – hamulec wielkiego resetu

Jeśli wszystkie poprzednie etapy uzasadniają ostrożność – zasada przezorności zastosowana do ochrony wartości i praw podstawowych zastosowana – jeśli nie ma pewności, że naruszenie prawa oparte na wiedzy pewnej, nie należy naruszać wartości lub prawa